

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗ ΚΑΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η πρώτη επέτειος από τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από τον ειδικό φρουρό Κορκονέα στις 6 Δεκέμβρη 2008 στα Εξάρχεια φαίνεται ότι επιλέχτηκε από τα κρατικά επιτελεία και τους μηχανισμούς τους ως η κατάλληλη χρονική στιγμή για να εντείνουν τη νέα κατασταλτική τους επίθεση σε βάρος των εξεγερμένων. Πρόκειται για μια νέα κατασταλτική στρατηγική που ενεργοποιείται ύστερα από την ανάληψη της πολιτικής εξουσίας από το "σοσιαλιστικό" πασοκ και εκφράζεται ως το νέο δόγμα της «δημοκρατίας με πυγμή» όπως αυτό διατυπώθηκε δια στόματος της ηγεσίας του υπουργείου Καταστολής. Μια νέα πολιτική διαχείριση που φρόντισε να μας προϊδεάσει για τους σχεδιασμούς της από νωρίτερα με την περίφημη υπόθεση της "γιάφκας" του Χαλανδρίου όπου 3 άτομα με συνοπτικές διαδικασίες βαπτίστηκαν τρομοκράτες και προφυλακίστηκαν χωρίς κανένα στοιχείο, με την αστυνομική κατοχή της περιοχής των εξαρχείων από κάθε λογής ένστολα σώματα, αλλά και με τη δολοφονία του πακιστανού μετανάστη Μοχάμεντ Καμράν Ατίφ από μπάτσους εξαιτίας των βασανιστηρίων που υπέστη στο αστυνομικό τμήμα Νίκαιας.

Από το Σάββατο 5 Δεκέμβρη, μια μέρα πριν τη διεξαγωγή των διαδηλώσεων για την επέτειο της περσινής εξέγερσης, η αστυνομία θέτει σε εφαρμογή το σχέδιο της εισβάλλοντας στο αναρχικό στέκι Ρεσάλτο στο Κερατσίνι, συλλαμβάνοντας 22 άτομα και συλλέγοντας διαφορά αντικείμενα μέσα από το χώρο σε μια προσπάθεια να στήσει ένα ακόμα σαθρό και γελοίο κατηγορητήριο. Σαν να μην έφτανε αυτό μάλιστα, λίγες ώρες αργότερα διμοιρίες των ματ συλλαμβάνουν ακόμα 42 άτομα από το δημαρχείο Κερατσινίου που είχε καταληφθεί σε ένδειξη αλληλεγγύης στους συλληφθέντες του Ρεσάλτο. Παράλληλα, τα μμε στέκονται από την πρώτη στιγμή αρωγοί στο αστυνομικό έργο κάνοντας λόγο για επικίνδυνα ευρήματα εντός του χώρου και αναπαράγοντας για μια ακόμα φορά τις «θεωρίες των κοινωνικών

άκρων» σε μια προσπάθεια εγκληματοποίησης και ευρύτερης απαξίωσης των συντρόφων του στεκιού στην κοινωνική συνείδηση. Τελικά, στις 8 Δεκέμβρη οι 22 συλληφθέντες αφήνονται ελεύθεροι με εξοντωτικές εγγυήσεις που έφτασαν συνολικά τις 51 χιλιάδες ευρώ, κατηγορούμενοι για παρασκευή και κατοχή εκρηκτικών υλών και για σύσταση συμμορίας.

Η επιχείρηση στο Ρεσάλτο ήταν η αιχμή του δόρατος της κατασταλτικής επίθεσης του κράτους εν όψει της 6ης Δεκέμβρη και πλαισιώθηκε τις επόμενες μέρες από συνολικά 1200 προσαγωγές ατόμων σε ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο και 130 συλλήψεις, με αστυνομική κατοχή όλων των μεγάλων ελληνικών πόλεων, βίαιες επιθέσεις σε βάρους διαδηλωτών, ξυλοδαρμούς και εξευτελισμούς.

Παρά όμως την ομολογούμενως επιτηδευμένη προσπάθεια κράτους και ΜΜΕ να καλλιεργήσουν κλίμα εκφοβισμού στην κοινωνία, ο κόσμος κατεβαίνει κατά χιλιάδες στις διαδηλώσεις της 6ης Δεκέμβρη, επιτίθεται σε σύμβολα της κυριαρχίας, συγκρούεται για ώρες με τους ένστολους δολοφόνους, στήνει οδοφράγματα και καταλαμβάνει δημόσια κτήρια. Ακυρώνει έτσι στην πράξη τα κατασταλτικά σχέδια και διατηρεί ζωντανή και απειλητική την εξεγερτική μνήμη. Ειδικά στην Πάτρα, πορεία 1500 ατόμων ξεκινά από το Παράρτημα και στη διαδρομή της καταστρέφει αρκετές τράπεζες και καταστήματα πολυεθνικών καθώς επίσης επιτίθεται και στον τοπικό εκφραστή της κεντρικής εξουσίας, στον τοποτηρητή του συστήματος εκμετάλλευσης και καταπίεση, που δεν είναι άλλος από το Δημαρχείο. Η αστυνομία απάντησε με πολλά χημικά και τελικά η πορεία επέστρεψε στο Παράρτημα.

Είναι πλέον ξεκάθαρο μετά τα περσινά γεγονότα της 6ης Δεκέμβρη, όπου μεγάλα κοινωνικά κομμάτια επέλεξαν το δρόμο της εξέγερσης απο αυτόν της διαμαρτυρίας εντός των πλαισίων της αστικής νομιμότητας, πως το κράτος επιτίθεται με ολοένα και μεγαλύτερη ένταση στα ριζοσπαστικά κομμάτια της κοινωνίας, στοχεύοντας στην αποκοινωνικοποίηση και εγκληματοποίηση του αναρχικού λόγου και πρακτικών, σε μια απόπειρα συνολικής περιθωριοποίησης όσων επιλέγουν το δρόμο της ρήξης.

Η καλύτερη απάντηση στην επιχείρηση τρομοκράτησης των εξεγερμένων και στον εκβιασμό της κοινωνικής υποταγής μέσω των διώξεων και των φυλακίσεων είναι η ίδια η δυναμική που εμφανίζει η εξεγερτική δράση, ο συνεχής και αδιάλλακτος αγώνας για την απελευθέρωση των φυλακισμένων της εξέγερσης και για την διαρκή αναζωπύρωση της μέχρι να ξεχειλίσει τόσο η οργή που θα τους πνίξει.

Για μας, η αλληλεγγύη δε μπορεί να νοείται ως μια έννοια ξεκομμένη από τον ευρύτερο αγώνα ενάντια στην εξουσία. Κι αυτό γιατί δεν την αντιλαμβανόμαστε ως μια διαδικασία άμυνας του ριζοσπαστικού χώρου απέναντι στην καταστολή ούτε ως αποκλειστικό προνόμιο ορισμένων επαναστατικών κύκλων. Αντίθετα μέσα από την ανάπτυξη της στο κοινωνικό πεδίο, στους χώρους καθημερινής εφαρμογής της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, μακριά από ψευδαισθήσεις ιδεολογικής καθαρότητας και πολιτικών σκοπιμοτήτων, εκεί μπορεί να αναδυθεί ως μια επιθετική κίνηση προς την κυριαρχία, απαραίτητη για τη συνέχιση του αγώνα και για τη δημιουργία ρηγμάτων στο καθολικό πλέγμα αιχμαλωσίας των ζώων μας.

Ο κοινωνικός πόλεμος δεν αρχίζει και σίγουρα δεν τελειώνει εδώ. Παρά τις αυξομειώσεις που γνωρίζει στην ένταση του, είναι παρών σε κάθε πεδίο επιβολής των σχεδιασμών του κράτους και του κεφαλαίου. Απέναντι στη νέα ολοκληρωτική τους επίθεση, η κοινωνική και ταξική εξέγερση ούτε καταστέλλεται ούτε υποχωρεί. Οργανώνεται και αντεπιτίθεται μέχρι την πλήρη ανατροπή του κόσμου των κυρίαρχων, για τον κομμουνισμό και την αναρχία.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ-ΤΑΞΙΚΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ

ΑΜΗΛΕΤΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΤΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΣΤΕΚΙ ΡΕΣΑΛΤΟ
ΚΑΙ ΣΤΟ ΚΑΤΕΙΛΜΗΜΕΝΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ

ΑΜΗΛΕΤΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΑ
ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΑΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΗΣ 6ης
και 7ης ΔΕΚΕΜΒΡΗ
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ

site / επικοινωνία:

ipposd.wordpress.com

